

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/137/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010434
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6917010434.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému F.. S. S., na verejnom zasadnutí dňa 26. februára 2020, pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, o odvolaní obžalovaného F.. S. S., proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 05.06.2019, sp.zn. 4T/80/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného F.. S. S. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota uznal obžalovaného F.. S. S. rozsudkom zo dňa 05.06.2019 sp.zn. 4T/80/2017 vinným zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako I. Pozemkového a lesného odboru, Okresného úradu Rimavská Sobota s rozhodujúcou právomocou ako orgán štátnej správy na úseku poľovníctva, neoprávnene a bez zákonných dôvodov v rozpore s § 16 ods. 1, 2 Zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, opakované žiadosti Poľovníckeho združenia A. N. o zaevidovanie zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru A. N., poľovná oblasť N V. N. z 02.12.2014, 16.02.2015 a 29.05.2015, ktorú odporučili zaevidovať po preskúmaní vybavujúci pracovníci vysunuté pracoviska v V., túto nezaevidoval, aby tak umožnil konkurenčnej poľovníckej organizácii Poľovnícka organizácia O. A. zvoliť nové zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov dňa 13.05.2015 v E., ktoré však v rozpore s § 5 ods. 3 Zákona č. 274/2009 Z. z. zvolali vlastníci AT Agroturiec, s.r.o. Rožňava a PM, s.r.o. Bratislava - Petržalka s celkovým podielom len 16,8974 % z celkovej výmery poľovných pozemkov, v dôsledku čoho nebolo uznášaniaschopné, na čo ho upozornil v žiadosti o nezaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru v prospech poľovníckej organizácie O. A. z 21.05.2015 F.. V. E., napriek tomu však následne na základe žiadosti o zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru v prospech Poľovníckej organizácie O. A. dňa 22.06.2015 pod č. OÚ- RS-PLO-2015/01123-002FL zaevidoval túto zmluvu v prospech Poľovníckej organizácie O. A., E. XXXX, Y., na 10 rokov s účinnosťou od 22.06.2015, čím neoprávnene uprednostnil Poľovnícku organizáciu O. A. na úkor Poľovníckeho združenia A. N.. Za to obžalovanému uložil podľa § 326 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona obžalovanému výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu na dva roky. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona mu uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu v štátnej službe vo výmere päť rokov. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný F.. S. S., a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 05.06.2019 a toto následne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 14.10.2019. Predovšetkým odvolateľ zvýraznil to, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie vo veci nie je totožný so skutkom uvedený v obžalobe prokurátora, a to v rozpore s obsahom ust. § 234 ods. 1, 2 Tr. zák. Pokiaľ mu bolo vznesené obvinenie, v konkrétnom uznesení sa uvádza, že v pozícii vedúceho Pozemkového a lesného odboru Okresného úradu Rimavská Sobota, so sídlom na ul. E. č. X, V.

N. s rozhodovacou právomocou zastupujúci orgán štátnej správy na úseku poľovníctva podľa § 71 ods. 2 písm. c/ zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov ako vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 74 a doplnení niektorých zákonov ako vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 74 ods. 2 písm. b/ zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov vedome, neoprávnene a bez zákonných dôvodov v rozpore s ustanovením § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu a to tým spôsobom, že opakované žiadosti Poľovníckeho združenia A. N. so sídlom A. N. č, X o zaevidovanie zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru A. N., poľovná oblasť N V. N. zo dňa 02,12.2014, 16,02.2015 a 29,05,2015 zámerne nevykonal, aby tak umožnil konkurenčnej poľovníckej organizácii zvolať nové zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov a následne podať rovnakú žiadosť o zaevidovanie ich zmluvy o užívaní totožného poľovného revíru, pričom obvinený dňa 22.06.2015 vykonal evidenciu zmluvy pre Poľovnícku organizáciu O. A., E. XXXX, Y. na 10 rokov s účinnosťou odo dňa jej evidencie od 22.6,2015 pod číslom OU-RS-PLO-2015/011123-002FL a to napriek písomnej žiadosti tajomníka PZ A. N. - F., V. E., H. XXXX/XX, V. o nezaevidovanie zmluvy o užívaní PR A. N. v prospech PO O. A. doručenej OÚ V. N. dňa 21,05.2015 pre podozrenie na nesplnenie zákonných podmienok na zvolanie valného zhromaždenia konaného dňa 13.05.2015, čím obvinený neoprávnene uprednostnil PO O. A. na úkor PZ A. N..

Naproti tomu však v uznesení o vznesení obvinenia absolútne sa nekonštatuje skutočnosť, ktorá je uvedená v obžalobe, čiast', kde sa cituje že opakované žiadosti odporučili zaevidovať vybavujúci pracovníci vysunutého pracoviska v V., toto nezaevidoval, aby tak umožnil konkurenčnej poľovníckej organizácii Poľovnícka organizácia O. A. zvolať nové zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov dňa 13.5.2015 v E., ktoré však v rozpore so zákonom 274/2009 zvolali vlastníci AT Agroturiec, s.r.o. Rožňava a PM s.r.o., Bratislava - Petržalka s celkovým podielom len 16,8974 % z celkovej výmery poľovných pozemkov, v dôsledku čoho nebolo uznášaniaschopné, na čo ho upozornil v žiadosti o nezaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru v prospech poľovníckej organizácie O. A. z 21.5,2015 F.. V. E. atď. Nie je daná totožnosť skutku, pretože v uznesení o vznesení obvinenia je doslova uvedené, že F.. V. E. v písomnej žiadosti uviedol, aby nebola evidovaná zmluva o užívaní PR A. N. v prospech PO O. A. doručenej OÚ Rimavská Sobota 21.5.2015 pre podozrenie na nesplnenie zákonných podmienok na zvolanie VZ konaného dňa 13.5.2015, čím obvinený neoprávnene uprednostnil PO O. A. na úkor PZ A. N.. V obžalobe prokurátora je pritom uvedené, že umožnil konkurenčnej poľovníckej organizácii PO O. A. zvolať nové zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov dňa 13.5.2015 v E., ktoré však v rozpore s § 5 ods. 3 Zákona č. 274/2009 Z. z. zvolali vlastníci AT Agroturiec, s.r.o. Rožňava a PM s.r.o, Bratislava - Petržalka s celkovým podielom len 16,8974 % z celkovej výmery poľovných pozemkov, v dôsledku čoho nebolo uznášaniaschopné, na čo ho upozornil v žiadosti o nezaevidovanie zmluvy o užívanie poľovného revíru v prospech poľovníckej organizácie O. A. z 21.5,2015 F.. V. E., napriek tomu však následne na základe žiadosti o zaevidovanie zmluvy o užívanie poľovného revíru v prospech PO O. A. dňa 22.6.2015 pod č. OU-RS-PLO-2015/011123-0Q2FL zaevidoval túto zmluvu v prospech PO O. A.. Okresný súd sa absolútne nevysporiadal s jeho návrhom, a to rešpektovanie zásady princípu ultima ratio, ktorá zásada sa odrazila práve na rozhodnutí Okresnej prokuratúry v Revúcej, č. k. Pd 37/15/6608 zo dňa 27. 10.2015. Tento princíp spočíva v povinnosti súdov a orgánov činných v trestnom konaní dať prednosť uplatňovaniu zodpovednosti podľa netrestnej právnej normy pred postihom páchatel'a pomocou noriem trestného práva. Princíp ultima ratio plní tiež funkciu subsidiárnu, ktorá spočíva v tom, že trestnoprávne normy majú byť používané len pokiaľ použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprechádza do úvahy, alebo ich využitie je zjavne neúčelné. Trestné právo a trestnoprávnu kvalifikáciu určitého konania, ktoré má súkromnoprávny základ, ako trestného činu je potrebné považovať za ultima ratio, teda za krajný právny prostriedok, ktorý má význam predovšetkým celospoločenský, t.j. z hľadiska ochrany základných spoločenských hodnôt. V zásade však nemôže slúžiť ako prostriedok nahrádzajúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávných vzťahov, kde závisí predovšetkým na individuálnej aktivite jednotlivca, aby strážil svoje práva, ktorým má súdna moc poskytovať ochranu, je však nepríjateľné, aby túto ochranu aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní, ktorých úlohou je ochrana prevažne celospoločenských hodnôt, a nie priamo konkrétnych subjektívnych práv jednotlivca, ktoré svojou povahou spočívajú v súkromnoprávnej sfére. Trestné stíhanie nie je namieste ak sa konanie obvineného výhradne pohybovalo v rovine občianskoprávných vzťahov. Určité zlyhanie či nedostatočná účinnosť zákonných nástrojov slúžiacich k faktickému výkonu právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí nemôže viesť k tomu, aby tieto opatrenia boli nahradzované, či doplňované prostriedkami trestného práva. V právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili k uspokojovaniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy, ak nie sú vedľa toho splnené všetky predpoklady vzniku trestnoprávnej zodpovednosti, respektíve ak nie sú tieto predpoklady celkom nespochybniteľné zistené.

V súvislosti s aplikáciou princípu ultima ratio poukázal odvolateľ aj na judikatúru Ústavného súdu SR, ktorý v náleze zo dňa 1.4.2009, sp. zn. I. US 402/2008 (bod 33) vyslovene uviedol, že trestné právo (trestný čin) s trestnoprávnou kvalifikáciou určitého konania, ktoré má súkromnoprávny základ, je potrebné považovať za ultima ratio, teda za krajný prostriedok, ktorý má význam celospoločenský. V zásade však nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávných vzťahov, kde závisí predovšetkým na individuálnej aktivite jednotlivca, aby strážil svoje práva, ktorým má súdna moc poskytovať ochranu. Ďalej uviedol že je neprijateľné, aby túto ochranu aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní, ktoré nemajú za úlohu ochraňovať priamo či nepriamo nejaké subjektívne práva jednotlivcov, ktoré svojou povahou spočívajú v súkromnoprávnej sfére, Ústavný súd ďalej uviedol, že v právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili práve na uspokojovanie subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy, ak nie sú okrem toho splnené všetky predpoklady vzniku trestnoprávnej zodpovednosti, resp., ak nie sú tieto predpoklady nespochybniteľne zistené. Ďalej odvolateľ zvýraznil obsah rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23.11.2017, č. k. 24S/44/2016, ktoré mu dalo absolútne za pravdu v jeho rozhodnutí o evidencii zmluvy, lebo krajský súd na základe podanej žaloby účastníkov konania a to žalobcov: 1/ F. S. K., bytom P, O. XXX/XX, V. a spol. (na 7/ Poľovnícka organizácia O. A.) proti žalovaným: 1/ Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, 2/ Okresný úrad Rimavská Sobota, pozemkový a lesný odbor a spol. rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného 1/ Okresného úradu Banská Bystrica, sp. zn. OU-BB-OOP4-2016/002640 zo dňa 27. januára 2016 zrušil a vec vrátil žalovanému 1/ na ďalšie konanie. Opatrenie žalovaného 2/ Okresný úrad Rimavská Sobota, pozemkový a lesný odbor sp. zn. OÚ-RS-PLO 2016/004866-001 zo dňa 17. februára 2016 zrušil a vrátil žalovanému 2/ na ďalšie konanie. Rozhodnutie vydané Okresným úradom Rimavská Sobota, pozemkový a lesný odbor pracovisko Revúca zo dňa 17.7.2018 ohľadom evidencie zmluvy o užívaní podobného revíru A. N. rozhodol tak, že zaevidoval dňa 17.7.2018, a to podľa § 16 ods. 1 Zákona o poľovníctve zmluvu o užívaní spoločného poľovného revíru A. N. uzatvorenú podľa §13 ods. 1 písm. b Zákona o poľovníctve medzi poľovníckou organizáciou O. A., E. XXXX Y. F.: XX XXX XXX a vlastníkami poľovných pozemkov spoločného poľovného revíru A. N., zastúpenými splnomocnencami V. K. H., F. S. K. a M. K. obaja bytom v V. schválení vlastníkami poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru A. N. uskutočneného 13.5.2015 v priestoroch v spoločnosti PM s.r.o. hospodársky dvor E.. Okresný úrad teda potom, čo mu bol doručený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 245/44/2016 právoplatný dňa 19.2.2018 (doručený OÚ dňa 17.1.2018) rozhodol tak, ako rozhodol on a teda jeho argumentácia už počas prípravného konania, ktorá nebola prokurátorom akceptovaná mu absolútne dala za pravdu. Okresný úrad musel skúmať a to podľa rozsudku krajského súdu, či boli podmienky evidencie splnené. Musel skúmať, či prebehlo zhromaždenie vlastníkov podľa § 5 Zákona o poľovníctve, ďalej či bolo zhromaždenie vlastníkov zvolané oprávnenou osobou a či boli splnené podmienky zvolania ako aj to, či osoby, ktoré sa ho zúčastnili sú alebo nie sú skutočne vlastníkami spoločného poľovného revíru a tiež to, akým počtom hlasom disponujú. Okresný úrad posudzoval, či boli preložené listiny podľa § 16 ods. 1 Zákona o poľovníctve či bola predložená zmluva medzi vlastnými spoločného revíru na jednej strane a organizáciou, ktorá môže byť užívateľom poľovného revíru podľa § 13 ods. 1 na strane druhej. Skúmal či predložená notárska zápisnica má ako prílohu listinu prítomných a či notárska zápisnica osvedčila priebeh zhromaždenia, či boli splnené podmienky splnené zvolania.

Okresný úrad zistil, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru A. N. na deň 13.5.2015 zvolali podľa § 5 ods. 3 Zákona o poľovníctve zvolávateľa, ktorí na základe vlastníckeho práva a plných moci zastupujú viac ako jednu tretinu vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru A. N.. Okresný úrad skúmal aj obsah tejto notárskej zápisnice o priebehu valného zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíry A. N. konaného 13. mája 2015 v E. skúmal regurálnosť konania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, a to o účastníkoch zhromaždenia o uznášaní schopností zhromaždenia ako aj o splnomocnení zástupcov na uzatvorenie zmluvy o užívaní poľovného revíru Okresný úrad zistil, že vlastníci ktorí hlasovali za uzatvorenie zmluvy a splnomocnenie na jej uzatvorenie sú vlastníkami poľovných pozemkov s výmerou, ktorá presahujú 50 percent výmery poľovných pozemkov v poľovnom revíry A. N.. K tomu to je potrebné uviesť, že okresný úrad z dôvodu presnej identifikácie vlastníkov poľovných pozemkov a k ním deklarovaných výmer poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru A. N., ku ktorým boli uplatnené hlasovacie práva práve na zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov dňa 13.5.2015 požiadal o súčinnosť Okresný úrad Revúca, katastrálny odbor a vychádzal teda z týchto identifikácií vlastníkov poľovných pozemkov. Na pojednávaní F. X. jasne rozhodol, že toto rozhodnutie vychádza z tých istých podkladov, ktoré mal k dispozícii obžalovaný, teda notárska zápisnica, listina prítomných zo zhromaždenia vlastníkov zo dňa 13.5.2015 a žiadosť dňa 12.6.2015.

V ďalšej časti odvolania obžalovaný zvýraznil obsah ustanovení Zákona o poľovníctve č. 274/2009 Z.z., a to § 11 ods. 1, § 13 ods. 1, ods. 5, § 14 ods. 1,2,3 a § 16 ods. 1,2. Vychádzajúc z obsahu týchto ustanovení sú podmienkami, za splnenia ktorých je možné evidovať zmluvu o užívaní spoločného poľovného revíru: 1/ na predmetný poľovný revír nie je zaevidovaná žiadna zmluva, 2/ o využití práva poľovníctva v spoločnom poľovnom revíri rozhodli jeho vlastníci postupom podľa § 5, 3/ ide o zmluvu uzatvorenú medzi vlastníckmi spoločného poľovného revíru na jednej strane a osobou uvedenou pod písmenom a) alebo b) alebo c) alebo d) v § 13 ods. 1, na strane druhej. 4/ Ide o zmluvu, ktorú za vlastníkov spoločného poľovného revíru podpísali vlastníci vlastiaci viac ako polovicu výmery poľovných pozemkov v revíre prostredníctvom zástupcov splnomocnených na uzatvorenie zmluvy na zhromaždení vlastníkov podľa § 5. 5/ Zmluva má náležitosti uvedené v § 14 ods. 3. 6/ Žiadosť o evidenciu zmluvy obsahuje ako povinnú prílohu notársku zápisnicu o priebehu zhromaždenia, pričom notárska zápisnica obsahuje prílohu, ktorou je listina prítomných s náležitosťami uvedenými v citovanom § 5. Vo výroku rozsudku okresného súdu je uvedené, že on nezaevidoval zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru A. N. z 2.12.2014, 16.2.2015 a 29.5.2015, ktorú odporučili zaevidovať vybavujúci pracovníci vysunutého pracoviska v V., a z dokazovania, ktoré bolo vykonané kde je jasné, že:

- žiadosť Poľovníckeho združenia A. N. zo dňa 2.12.2014 bola vybavená dňa 16.2.2015 nezaevidovaním z dôvodu platnosti pôvodných zmlúv, ktoré platili do 31.5.2015,
- žiadosť Poľovníckeho združenia A. N. zo dňa 16.2.2015 nebola zaevidovaná z dôvodu platnosti pôvodných zmlúv do 31.5.2015 ktoré boli schválené za účinnosti zákona 23/1962 Zbierky o poľovníctve, toto nezaevidovanie bolo odovzdané do poštovej prepravy dňa 29.5.2015, ale už 29.5.2015 bola doručená posledná opakovaná žiadosť s tým že žiadosť 16.2.2015 nebola zaevidovaná, Z tohto vyplýva, že informácia musela byť posunutá niektorým pracovníkom pobočky v V. a bol záujem niektorého pracovníka v každom prípade evidovať túto zmluvu, hoci platili zmluvy ešte do 31.5.2015,
- žiadosť Poľovníckeho združenia A. N. zo dňa 29.5.2015 bola vybavená 19.6.2015 s tým, že nemôže byť zaevidovaná, čo bolo náležité odôvodnené s uvedením zákonných dôvodov tak aby to bolo preskúmateľné súdom a toto nezaevidovanie vybavoval F.. X..

Platnosť týchto zmlúv, teda svedkami uvádzané ako staré zmluvy, ktoré boli uzavreté do 31.5.2015 nepopreli ani vypočutí svedkovia, pracovníci okresného úradu F.. Q. K., ktorý doslova uviedol na pojednávaní, že pokiaľ boli podané žiadosti na evidencie zmlúv 2.12.2014, 16.2.2015 a 29.5.2015, tieto nebolo možné evidovať, lebo platila stará zmluva. Toto potvrdil aj svedok F., S. Z., ako aj svedok F.. P. X.. V súvislosti s evidenciou zmluvy je potrebné poukázať na prax, ktorá bola do mája 2016 a aj na stanovisko Generálnej prokuratúry VI/3 Gd 103/16/1000-4 z 31. mája 2016, z ktorého okrem iného vyplýva, že evidenčná povaha zmluvy je daná tým, že správny orgán pri zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru skúma len zákonom vymedzené formálne skutočnosti, pričom ako je uvedené ďalej, platná právna úprava vo vzťahu k poľovníctvu vychádza z oddelenia súkromnoprávnej roviny, reprezentovanej zmluvou o užívaní poľovného revíru od verejnoprávnej roviny, ktorú predstavuje evidencia tejto zmluvy správnym orgánom. Písomná zmluva o postúpení užívania poľovného revíru je prejavom vôle vlastníkov - spoluvlastníkov poľovných pozemkov o nakladaní s právom viazúcim sa výlučne k vlastníctvu pozemkov tvoriacich poľovný revír. Zákonodarca jednoznačným spôsobom stanovil podmienky, za ktorých sa zvoľáva zhromaždenie, ako aj samotný jeho priebeh. Za účelom správnosti a vierohodnosti priebehu, zhromaždenia upravil zákonnú podmienku, aby jeho priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou, notárska zápisnica tvorí nedielnu súčasť žiadosti o evidenciu zmluvy. Zmluva je svojou povahou jednoznačne súkromnoprávnym aktom, ktorý vyjadruje zmluvne vyjadrenú vôľu jej účastníkov. Jej zmeny, doplnenia sú možné výlučne na základe prejavu vôle účastníkov zmluvy. Rovnako ako platnosť, tak aj neplatnosť zmluvy môže byť preskúmaná výlučne súdom, ale nie správnym orgánom. V rozsudku okresného súdu sa nesprávne uvádza, že opatrenie Okresného úradu, Pozemkového a lesného odboru Rimavská Sobota vyhotovené pracoviskom V. zo dňa 22.6.2015 bolo na základe podnetu fyzickej osoby napadnuté prokurátorom Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote, a to protestom, lebo v skutočnosti to bola Okresná prokuratúra Revúca, ktorá podnet fyzickej osoby napadla protestom a z tohto rozhodnutia Okresnej prokuratúry v Revúcej vyplýva, že nepovažovala za potrebné začať vo veci trestné stíhanie a taktiež zaujala názor, že správny orgán vychádza pri zaevidovaní zmluvy len z preverenia obsahu predloženej notárskej zápisnice. V odôvodnení sa súd opiera o rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica, pričom v čase rozhodnutia už toto rozhodnutie bolo zrušené a bolo vydané konečné rozhodnutie, ktoré presne kopirovalo prvotné rozhodnutie obžalovaného. Pokiaľ sa v odôvodnení rozsudku okresného súdu vychádza z listinného dôkazu, a to čestného vyhlásenia 18 vlastníkov poľovných pozemkov, začlenených do poľovného revíru A. N., z ktorého vyplýva, že v októbri 2014 podpísali plnomocenstvá Y. H. a F.. E. za účelom zastupovania vo veci užívania poľovného revíru pre Poľovnícke združenie A. N., tak nešlo o 18 osôb, ale len o 13, lebo v zozname bolo 18, ale len 13

sa malo podpísať, pričom aj toto bolo spochybnené výpoveďami svedkov, a to konkrétne I. K., ktorý na pojednávaní prehlásil, že sa nejedná o jeho podpis, že on sa podpisuje inak po maďarsky a N. H. podpísal syn, a takto argumentovať s týmto nezákonným listinným dôkazom je zo strany súdu nepatričné. Keďže v uvedenom čestnom prehlásení podpísaní vlastníci uvádzajú, že v októbri 2014 podpísali plnomocenstvo T. H. a R. E. a následne uvádzajú, že začiatkom roku 2015 (január-február) podpísali nájomné zmluvy na poľnohospodársku pôdu s AT Agroturiec, v ktorých bolo uvedené, že AT Agroturiec je oprávnený zastupovať vlastníkov v otázke výkonu práva poľovníctva, čo zákon č. 504/2003 Z. z. umožňuje. Týmto čestným prehlásením vlastníci priznali, že rozhodovanie o výkone práva poľovníctva podpísali na jednej strane H. a E. a na druhej strane AT Agroturiec.

Okresný súd ohľadom jeho viny zvýraznil výpovede svedkov, a to F. V. E., ktorý bol oznamovateľom uvedeného skutku jednak na Okresnej prokuratúre v Revúcej, ktorá podnet vybavila len protestom a potom v V. N., a tu treba uviesť, že ani tento svedok neuplatňoval žiadnu náhradu škody, hoci v odôvodnení rozsudku sa uvádza, že z jeho strany bola uplatnená náhrada škody vo výške 11 398,- Eur. Z listu Z. Z. K., generálneho riaditeľa Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky vyplýva, že podľa § 32 ods. 1 písm. a) zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je poľovnícka organizácia právnická osoba zriadená podľa zákona o poľovníctve, ktorá je organizáciou, ktorá nie je založená na účel dosiahnutia zisku, ktorá združuje občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovných lístkov a iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva. Zisk ako účtovnú kategóriu (kladný hospodársky výsledok) môže poľovnícka organizácia dosiahnuť výlučne z poľovníckej činnosti, t. j. z chovu a lovu poľovnej zveri. Okresný úrad zaeviduje zmluvu o užívaní poľovného revíru v súlade s § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve. Na základe § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve okresný úrad zmluvu nezaeviduje, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitostí podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1. V tomto prípade nemôže nerealizovaním odstreľu vzniknúť škoda inej poľovníckej organizácii. Pokiaľ okresný súd jeho vinu oprel o ďalšie výpovede svedkov a to pracovníkov Okresného úradu Rimavská Sobota F. S. Z., F. P. X. a F. Q. K., tak ani jeden z týchto svedkov sa nevyjadril v tom zmysle, že by on zneužil svoje postavenie, pričom všetci uznali, že pri podávaní žiadostí na evidenciu zmlúv zo strany Poľovníckeho združenia A. N., tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku nebolo to možné, pre existenciu starých zmlúv. Svedok F. K. sa jasne vyjadril na hlavnom pojednávaní, že staré zmluvy museli byť ukončené zákonne jedine tak, že sa ukončia s každým jednotlivým vlastníkom, s ktorým bola táto zmluva uzavretá, čo sa neuskutočnilo. Svedok F. K. potvrdil, že do februára 2016 bola jednoznačná prax taká, že vždy sa vychádzalo z obsahu notárskej zápisnice, ktorá poskytuje dostatočné informácie pre evidenciu zmluvy, teda v čase evidencie zmlúv, tak ako je v rozsudku uvedené sa vychádzalo z notárskej zápisnice. Potvrdil, že je zrejmé, že do 31.5.2015 platili staré zmluvy o nájme a žiadosti prišli pred týmto termínom, teda nemohlo byť vyhovené týmto žiadostiam. Po 31.5.2015 prišla žiadosť M. K. 2.6.2015, ktorá bola vrátená a opravená žiadosť bola doručená 12.6.2015 a bola zaevidovaná zmluva v prospech PO O. A. 22.6.2015. Ďalej sa vyjadril, že identifikáciu vlastníkov s príslušnými výmerami, ktoré vlastníci vlastnia v poľovnom revíri vykonáva úrad od februára 2016 v zmysle rozsudku v inej veci - O., Krajského súdu v Banskej Bystrici. Treba uviesť aj tú skutočnosť, že situácia ktorá nastala v tomto prípade t. j. že za účinnosti zákona 274/2009Z. z. o poľovníctve boli v pôsobnosti Okresného úradu Rimavská Sobota, na jeden poľovný revír predložené dve zmluvy v rovnakom časovom úseku, a preto bol potrebný v rozhodovacej činnosti osobitný prístup tak, aby rozhodnutie bolo zákonné a správne. Svedok F. P. X., zamestnanec OÚ samostatný radca, sa jasne vyjadril, že jeho rozhodnutie považuje za správne, pretože v platnosti boli staré zmluvy o užívaní poľovného revíru A. N., uviedol, že všetky tri žiadosti, ktoré podalo PZ A. N. tak, ako sú uvedené aj v obžalobe, boli podané v čase platnosti starých zmlúv lebo tieto platili do 31.5.2015, a tak bol jeho postup zákonný. Tento svedok vyslovil názor, že pokiaľ vedúci zamestnanec v rámci svojej pracovnej činnosti spraví nejakú chybu v práci, tak od toho je odbor opravných prostriedkov a prokurátor, aby dané chybné rozhodnutie zrušili a vrátili na prejednanie (nakoniec sa to aj tak stalo a rozhodnutie, ktorým sa v podstate vyhovel poľovníckemu združeniu A. N., bolo Krajským súdom v Banskej Bystrici zrušené, a konečné rozhodnutie bolo vydané 17.7.2018, č. OU-RS-PLO-2018/003702-II v prospech Poľovníckej organizácie O. A.). Na to, aby mohlo byť jeho konanie posudzované ako spáchanie prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, museli by byť splnené viaceré podmienky, pričom v tejto súvislosti odvolateľ poukázal na objektívnu stránku, subjektívnu stránku a objekt trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov upravuje trestný súdny proces ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán - prokurátora (prípadne poškodeného) na strane jednej a obvineného a jeho obhajcu (prípadne zúčastnenú osobu) na strane druhej. Zvýraznil

obsah ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a § 2 ods. 12 Tr. por. Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia rozsudku, čo sa v danom prípade nestalo, lebo odôvodnenie rozsudku nevychádza z vykonaného dokazovania, je nepresné a zmätočné. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, čo sa v jeho prípade nestalo. On sa nedopustil žalovaného trestného činu, poukázal aj na tú skutočnosť, že ustanovenie § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je právnou normou trestného práva s dispozíciou blanketovou - odkazuje všeobecne na inú právnú normu (vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu). Z tohto vyplýva, že súd už v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku mal špecifikovať právnú normu, v rozpore s ktorou vykonával verejný činiteľ svoju právomoc. Pojem vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu treba vykladať tak, že ide o obchádzanie zákona alebo iného právneho predpisu vydaného na základe zákona. Z celého vykonaného dokazovania sa vôbec nedá zistiť, kto získal, akým spôsobom a aký neoprávnený prospech mal byť získaný. On mal vedomosť o dvoch valných zhromaždeniach, a to 14.10.2014 a 13.05.2015 s rozdielnym prejavom vôle a nemal žiadne vedomosti o nejakom ďalšom valnom zhromaždení pri riešení otázky evidencie zmlúv a žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by on bol umožnil konkurenčnej Poľovníckej organizácii O. A. zvolávať nové zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov. Toto bolo rozhodnutie vlastníkov poľovných pozemkov a on toto nemohol ovplyvniť a preto zdôraznil, že zhromaždenie vlastníkov, na ktorom bolo prijaté rozhodnutie, že poľovný revír bude prenajatý Poľovníckej organizácii O. A., sa konalo dňa 13.05.2015 t.j. v čase keď ešte platili staré zmluvy a zo zákona nebolo možné do 31.05.2015 evidovať žiadnu zmluvu. Zaevidovaním zmluvy až 22.06.2015 vznikol dostatočný časový priestor na zvolanie zhromaždenia vlastníkov, ktoré mohlo zvolať aj PZ A. N., resp. skupina vlastníkov naklonená tomuto združeniu, na ktorom mohli zmeniť rozhodnutia prijaté na zhromaždení vlastníkov dňa 13.05.2015.

Záverom svojho odvolania obžalovaný krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vo veci rozhodol sám a jeho postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, alternatívne po zrušení rozsudku okresného súdu tomuto jeho trestnú vec vrátil s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne doplnil dôvody svojho odvolania stručne v tom smere, že v jeho trestnej veci ani nemalo byť začaté trestné konanie. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá dôkaznej situácii a ani dozorujúci prokurátor neunesol dôkazné bremeno. Stíhaný skutok nespáchal, celá táto vec mala byť riešená v civilnom konaní a pokiaľ zmluvu nezaevidoval, postupoval zákonným spôsobom. K predčasnému ukončeniu pôvodnej zmluvy dôjsť nemohlo. Stav veci nezodpovedá ani skutková veta napadnutého rozsudku ohľadom podielu 16,8974 %, ktorú v tomto podiele mali vlastníci AT Agroturiec, s.r.o. Rožňava a PM s.r.o. Bratislava - Petržalka. Aj z týchto dôvodov krajskému súdu navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený. Naproti tomu zástupca krajského prokurátora považoval napadnutý rozsudok v celom rozsahu za zodpovedajúci stavu veci a zákonu, z ktorého dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolanie obžalovaného F. S. S. podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo dôvodne podané.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2018 vykonal výsluch obžalovaného (využil svoje zákonné právo a v jeho trestnej veci odmietol vypovedať), svedkov F. Q. K., F. S. Z., S. I., Y. H., I. K., I. O., F. P. X., na hlavnom pojednávaní 10.10.2018 obžalovaný opäť odmietol vo veci vypovedať, vypočul svedkov F. V. E., L. G., I. H., na hlavnom pojednávaní 28.11.2018 odmietol obžalovaný opäť vo veci vypovedať, vykonal opakovaný výsluch svedka F. Q. K., dňa 06.02.2019 svedka F. Z. K., dňa 10.04.2019 obžalovaný opäť odmietol vo veci vypovedať, vypočul svedka V. K. H. a na hlavnom pojednávaní 05.06.2019 obžalovaný opäť odmietol vo veci vypovedať, za splnenia procesných podmienok ust. § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal výpovede svedkov F. S. K., Z. Z. H., I. K., L. H., S. M., I. M., H. I., L. H., D. G., X. M., E. P. a postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal i jednotlivé listinné dôkazy, zadokumentované v obsahu spisového materiálu, a to najmä vrátenie zmluvy o užívanie poľovného revíru A. N., žiadosť o nezaevidovanie zmluvy, výmeru

poľovných revírov, zmluvu o revíre, súpis prenajatých nehnuteľností k nájomnej zmluve, zmluvu o nájme poľnohospodárskych pozemkov, zápisnicu z ústneho pojednávania, oznámenie o evidencii zmluvy, notársku zápisnicu N XXX-XXXX, listinu prítomných na zhromaždení vlastníkov, zmluvu o užívaní poľovného revíru, opakovanú žiadosť o evidenciu zmluvy, verejnú vyhlášku, ďalšiu opakovanú žiadosť o evidenciu zmluvy, vyčíslenie škody, vyhodnotenie lovu o úhyne zveri, listinné materiály Okresného úradu Rimavská Sobota, prehľad konaní v evidencii poľovného revíru A. N., chronologický zoznam administratívnych spisov, jednotlivé spisy Okresného úradu Rimavská Sobota, protest prokurátora a riešenie tohto protestu, odpis notárskej zápisnice, zoznam nájomných zmlúv, výpisy pozemkov, rokovací poriadok, obsah verejnej vyhlášky a jednotlivé splnomocnenia, stanovisko k evidencii o výkone práv poľovníctva, obsah rozsudku (č.l. 1616 až 1641), obsah zmluvu o užívaní poľovného revíru (č.l. 1643 až 1644), listinné materiály AT Agroturiec, s.r.o. Rožňava, správy na obžalovaného, odpis z registra trestov týkajúci sa jeho osoby a nakoniec aj obsah spisového materiálu Okresného úradu Rimavská Sobota č. OÚ-RS-PLO-2018/003702. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel potom prvostupňový súd k správne nielen skutkovému, ale i právne záveru v tom smere, že obžalovaný F. S. S. ako verejný činiteľ, v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech, vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu.

Súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia zvýraznil obsah výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní, a to F. Q. K., F. S. Z., S. I., Y. H., I. K., I. O., F. P. X., F. V. E., L. G., Y. H., pričom obsah týchto výpovedí je podrobne zisťiteľný zo strán 3 až 7 napadnutého rozsudku.

Na základe vykonaných dôkazov okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie najmä tým, že vina obžalovaného F. S. však bola preukázaná výpoveďami svedkov F. V. E., ktorý podrobne dokazoval, akým spôsobom bolo naložené so žiadosťami o zaevidovanie zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru A. N. zo strany Pozemkového a lesného odboru, Okresného úradu Rimavská Sobota. Tieto skutočnosti boli zisťiteľné aj z obsahu výpovedí svedkov F. S. Z., F. P. X., F. Q. K., Y. H., I. O., I. K., S. I., L. G., I. H., I. E. a I. H.. Všetci títo svedkovia podrobne dokazovali, ako bolo rozhodnuté o žiadosťiach o zaevidovanie zmluvy a o užívaní spoločného poľovného revíru. Zároveň svedkovia F. V. E. a F. S. Z. sa vyjadrili aj v tom smere, čo bolo toho príčinou, pričom skonštatovali, že sa jednalo o osobné vzťahy medzi obžalovaným a medzi konateľmi jednotlivých spoločností, ktoré taktiež podali žiadosť o zaevidovanie zmluvy. Postup obžalovaného bol nezákonný, pretože neboli splnené podmienky pre zaevidovanie zmluvy a z tohto dôvodu nemalo byť vydané rozhodnutie, pretože nebol zistený skutkový stav. Týmto konaním došlo k porušeniu zákona o poľovníctve, ako aj k porušeniu správneho konania, čo konštatoval aj Okresný úrad, odbor opravných prostriedkov Banská Bystrica. Zisteným nezákonným postupom obžalovaný zneužil svoje postavenie a právomoc a neoprávnené zvýhodnil Poľovnícku organizáciu O. A. na užívanie poľovného revíru A. N., aj keď na to neboli splnené zákonné podmienky. V tejto súvislosti tiež zvýraznil obsah listinných dôkazov, z ktorých je zisťiteľné, že dňa 22.06.2015 bolo vyhotovené oznámenie o evidencii zmluvy o užívaní spoločného Poľovného revíru A. N. medzi Poľovníckou organizáciou O. A., E. XXXX, Y. a zástupcami vlastníkov poľovných pozemkov a to V. K. H., F. S. K. a M. K.. Z odôvodnenia vyplýva, že Okresný úrad, pozemkový a lesný odbor Rimavská Sobota prevzal žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru A. N. dňa 12.06.2015 a obžalovaný F. S. S. konštatoval, že zmluva obsahuje všetky náležitosti. K tomuto oznámeniu je pripojený i odpis notárskej zápisnice. Opatrenie Okresného úradu pozemkového a lesného odboru Rimavská Sobota, vyhotoveného pracoviskom V. sp.zn. OÚ-RS-LO2015/011123 002FL zo dňa 22.06.2015, ktorým bola vykonaná evidencia zmluvy o užívaní spoločného Poľovného revíru A. N. preskúmal na základe podnetu fyzickej osoby prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote a po preskúmaní podal protest. Vzhľadom, že je v rozpore s § 14 ods. 1 a § 16 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve. Keďže protestu prokurátora nebolo vyhovené, rozhodoval Okresný úrad, odbor opravných prostriedkov Banská Bystrica dňa 27.01.2016. Úrad rozhodol o vyhovení protestu prokurátora, zrušil opatrenie Okresného úradu, Pozemkového a lesného odboru Rimavská Sobota zo dňa 22.06.2015 a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie. Z rozhodnutia Odboru opravných prostriedkov Okresného úradu Banská Bystrica vyplynulo, že neboli rešpektované základné pravidlá správneho konania, že správny orgán nezistil presne a úplne skutočný stav veci a konanie nevedol objektívne a nestranné. O tejto skutočnosti svedčí aj žiadosť F. E. o nezaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru A. N. doručená správne orgánu dňa 21.05.2015. Správny orgán mal žiadosť oboch strán vybaviť ich nezaevidovaním s poučením ich možnosti riešenia uvedeného sporu v občianskoprávnom konaní. Týmto došlo zo strany Okresného úradu Pozemkového a lesného odboru Rimavská Sobota k porušeniu uznesenia § 3 ods. 1, ods. 5, ods. 7 Zákona o správnom konaní ako aj § 14 ods. 1, g 16 ods. 1, ods. 2 Zákona o poľovníctve. Ďalším listinným dôkazom je aj čestné vyhlásenie 18 vlastníkov poľovných pozemkov, začlenených do poľovného revíru A. N., z ktorého je zisťiteľné, že v

októbri 2014 podpísali plnomocenstvá Y. H. a F. E. za účelom zastupovania vo veci užívania poľovného revíru pre Poľovnícke združenie A. N.. Z obsahu vyjadrenia vedúceho F. Q. K. k zmluvám uzatvoreným s poľovníckym združením A. N. a Poľovníckou organizáciou O. A. je zistiteľné, že dňa 13.11.2014 zhromaždenie rozhodlo, že poľovný revír A. N. bude užívať Poľovnícke združenie A. N.. Zhromaždenia sa zúčastnili vlastníci disponujúci výmerou 559,30 ha, čo z celkovej výmery poľovného revíru 1082 ha predstavuje 51,7289 %. V listine prítomných vlastníkov je zapísané aj Spoločenstvo majiteľov lesa a pasienkov J. - PS a Urbár J., ktoré disponovali výmerou 191,63 ha, čo z celkovej výmery poľovného revíru predstavuje 17,7101 %.

S naznačenou argumentáciou súdu prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku sa až na niektoré nepresnosti krajský súd v plnom rozsahu stotožnil a pokiaľ ide o skutkové zistenia, osvojil si túto argumentáciu najmä v tom smere, že vina obžalovaného F. S. S. zo spáchania stíhaného skutku bola preukázaná výpoveďami jednotlivých svedkov, a to najmä F. V. E., F. S. Z., F. P. X., F. Q. K., Y. H., L. G., I. H. a ďalších svedkov, na výpovede ktorých okresný súd v odôvodnení rozsudku poukázal. Na podklade takto vykonaných dôkazov, rešpektujúc aj obsah listinných dôkazov, zadovážených v prípravnom konaní, ktoré sú zadokumentované v obsahu súvisiaceho trestného spisu je možné konštatovať, že obžalovaným F. S. nemala byť zaevidovaná zmluva o užívaní poľovného revíru A. N. v prospech Poľovníckej organizácie O. A., ktorej skutočnosti si musel byť F. S. ako vedúci Pozemkového a lesného odboru, Okresného úradu Rimavská Sobota, nepochybne vedomý. Obžalovaný mal pritom aj osobný vzťah s jedným z konateľov spoločnosti PM, s.r.o. Bratislava, Petržalka, G., ktorý pracoval v spoločnosti F. K., ktorý mal PZ O. A.. Neboli splnené zákonné podmienky pre zaevidovanie tejto nájomnej zmluvy, došlo k porušeniu príslušných ustanovení Zákona o poľovníctve (§ 5 ods. 3, § 16 ods. 1,2 zák. č. 274/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov). Poľovné združenie A. N. opakovane žiadal zaevidovať zmluvu k prvému dňu po skončení platnosti starých zmlúv, pričom zo zákona je zistiteľné, že príslušný odbor také zaevidovanie vykoná bezodkladne. Dňa 01.06.2015 mal úrad k dispozícii iba žiadosť od PZ A. N., ktorá obsahovala všetky náležitosti, vyžadujúce zákonom, až následne M. K. 02.06.2015 doručila žiadosť ohľadom zaevidovania zmluvy v prospech poľovnej organizácie O. A., táto bola vrátená a opätovne doručená 12.06.2015, pričom bola v prospech tejto poľovníckej organizácie zaevidovaná 22.06.2015. Bez povšimnutia nemožno ponechať ani obsah výpovede svedka F. V. E., ktorý v rámci výsluchu dňa 08.03.2016 pred vo veci činným vyšetrovateľom dokazoval, že v roku 2015 sa s Y. H. náhodne stretli s obžalovaným v reštaurácii v V. X. a pri tomto stretnutí im obžalovaný zvýraznil to, že závisí len od neho, či zmluvu o užívaní poľovného revíru zaeviduje alebo nie a dodal, že ak by sa na neho nestožovali, tak by im zmluvu nebol vrátil. Svedok navyše dodal i to, že obžalovaný ich žiadosť skúmal neprímerane dlho a nezaevidoval ju z dôvodu, že na tento poľovný revír je zaevidovaná už zmluva iná. Pokiaľ obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania argumentoval obsahom čestného vyhlásenia osemnástich vlastníkov poľovných pozemkov, začlenených do poľovného revíru A. N., z jeho obsahu (č.l. 432) sú síce zistiteľné skutočnosti, ktorými argumentoval obžalovaný v odvolaní a sú uvedené vyššie v tomto rozhodnutí, no už neuviedol tú zásadnú vec, že pokiaľ došlo týmito vlastníkmi k podpisu nájomných zmlúv o užívaní poľovného revíru pre PZ A. N. a tiež v prospech AT Agroturiec, s.r.o., tak je z tohto vyhlásenia zistiteľné i to, že keď sa dozvedeli, že spoločnosť AT Agroturiec s.r.o. na zhromaždení 13.05.2015 spochybnila ich plnomocenstvá a tvrdila, že zmluvy s nimi mala podpísané ešte pred platnými a neodvolanými plnomocenstvami z októbra 2014, podali z tohto dôvodu práve toto čestné vyhlásenie a doručili ho následne Okresnému úradu, pozemkovému a lesnému odboru, pracovisko V.. Obsahom trestného spisu je i písomné vyjadrenie F. Q. K. k zmluvám, uzatvoreným s PZ M. N. a PO O. A.. 13.11.2014 zhromaždenie vlastníkov rozhodlo, že poľovný revír A. N. bude naďalej užívať poľovnícke združenie A. N., zhromaždenia sa zúčastnili vlastníci disponujúci výmerou 559,30 ha, čo z celkovej výmery poľovného revíru (1082 ha) predstavuje 51,7289 %. Pritom v listine prítomných vlastníkov bolo zapísané aj Spoločenstvo majiteľa lesa a pasienkov J.-K. W. J., ktoré disponovali výmerou 191,63 ha (17,7101 %). Na tomto mieste pritom treba poukázať na obsah ust. § 14 ods. 4 písm. f) a § 16 ods. 1 Zákona o pozemkových spoločenstvách.

Pokiaľ odvolateľ v písomných dôvodoch odvolania namietal zachovanie totožnosti skutku porovnaním obsahu uznesenia o vznesení obvinenia a obžaloby prokurátora, v tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu prokurátora, sa rozumie skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie. Nemožno ale v tejto súvislosti vysloviť záver, že medzi obžalobným návrhom a uznesením o vznesení obvinenia musí byť vždy úplná zhoda. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní páchatela a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska Trestného zákona, resp. Trestného poriadku. Podstata skutku tak spočíva v účasti obžalovaného na určitej udalosti uvedenej v obžalobnom návrhu, z ktorej vznikol následok uvedený v obžalobe. Pritom ani účasť, resp. aktivita obžalovaného a ani

spôsobený následok nemusia byť úplne zhodné, stačí, ak sú zachované aspoň sčasti. O totožný skutok ide aj vtedy, keď sa pri rôznosti následkov zhoduje aspoň s časťou konania, pre ktoré je obžalovaný stíhaný. Dôležité je pritom ale tiež zdôrazniť, že sa nesmie zmeniť podstata skutku. S poukazom na uvedené preto neobstojí v naznačenom smere odvolacia námietka obžalovaného, že totožnosť skutku, pokiaľ ide o uznesenie o vznesení obvinenia a obžalobu prokurátora, nebola zachovaná.

Pokiaľ obžalovaný v dôvodoch svojho rozhodnutia namietal skutočnosť, že opatrenie Okresného úradu, pozemkového a lesného odboru Rimavská Sobota, pracovisko V. zo dňa 22.06.2015 bolo napadnuté prokurátorom Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota (protestom), v skutočnosti išlo o protest prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca, v tejto súvislosti krajský súd považuje túto námietku za oprávnenú, aj z obsahu trestného spisu (č.l. 672 až 674) je zistiteľné, že na podklade podnetu fyzickej osoby vypracoval konkrétny protest prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca.

Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania zvýraznil aj obsah rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, a to rozsudok sp.zn. 24S/44/2016 zo dňa 23.11.2017, v tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že v tomto rozhodnutí krajský súd riešil úplne inú právnu problematiku, než Okresný súd Rimavská Sobota na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota, o čom svedčí aj obsah stíhaného skutku, kladeného obžalovanému F. S. za vinu. Ohľadom argumentácie obžalovaného vo vzťahu k uplatneniu nároku na náhradu škody F. V. E., krajský súd poznamenáva, že v prípravnom konaní si tento svedok za poškodenú stranu nárok na náhradu škody uplatnil v sume 11.398,- Eur ako škodu pozostávajúcu z poplatkov, ktoré mohlo poľovnícke združenie získať za odstrel zveri. Pokiaľ o tejto škode súd prvého stupňa nerozhodol, je predovšetkým dôležité to, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. nie preto, že by spôsobil inému škodu, ale preto, že stíhaný skutok spáchal v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech.

Pokiaľ obžalovaný v dôvodoch odvolania namietal to, že prvostupňový súd mal v rámci svojho rozhodovania vo veci v jeho prípade aplikovať princíp ultima ratio a v tejto súvislosti poukázal aj na judikatúru Ústavného súdu SR, v tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval správne, pokiaľ obžalovaného spod obžaloby neoslobodil, aplikujúc tento princíp a i keď ide o prečin, je nutné mať na zreteli nebezpečnosť zisteného konania obžalovaného, ktorý ako orgán štátnej správy v posudzovanom prípade postupoval v rozpore so zákonom a nemožno bez povšimnutia ponechať ani jeho postoj k súdnej veci. Pritom je nutné zvýrazniť, že podľa zásady pomocnej úlohy trestnej represie (zásady subsidiarity) má byť trestné právo použité v typovo závažnejších porušeníach spoločenských vzťahov a súdený prípad obžalovaného F. S. S. takým porušením nepochybne je. Aplikácia princípu ultima ratio a zásady subsidiarity trestnej represie má svoje mantinely a nie je možné ich zneužívať v prípadoch závažnejších excesov, ktoré zjavne vybočujú z rámca bežných právnych vzťahov, presahujú ich rámec, a tak v konečnom dôsledku napíňajú znaky konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu, v posudzovanom prípade prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, tento prvostupňový súd ukladal podľa ust. § 326 ods. 1 Tr. zák., za ktorý umožňuje Trestný zákon jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody od dvoch do piatich rokov. Okresný súd správne na strane obžalovaného zistil jednu okolnosť, ktorá mu z hľadiska úvah ohľadom výmery trestu poľahčovala, a to, že pred spáchaním súdeného trestného činu viedol riadny život (§ 34 písm. j) Tr. zák.) a následne mu trest ukladal v upravenej trestnej sadzbe v zmysle § 32 ods. 2,3,8 Tr. zák. Uložil mu dvojročný trest odňatia slobody, t.j. na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a vzhľadom na splnenie podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon takto uloženého trestu podmiennečne odložil s určením skúšobnej doby na dva roky, a navyiac mu uložil aj primeraný trest zákazu činnosti na dobu piatich rokov, pričom krajský súd v súhrne považoval oba tieto tresty za primerané všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol súd v rámci úvah o druhu a výmere trestu, povinný prihliadnuť. Obžalovanému je pritom nutné zdôrazniť, že v uvedenom ide skôr o miernejší prevýchovný trest, a preto si musí dôsledne uvedomiť, že v prípade opakovania či už obdobnej alebo inej trestnej činnosti by mohol byť postihnutý nepochybne prísnejšie.

S poukazom na skôr uvedené krajský súd ako súd odvolací o odvolaní podanom obžalovaným, považujúc ho za nedôvodné rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.